Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

16. juuni 2016*

Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 805/2004 — Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta — Artikli 3 lõike 1 punkt b — Kinnitamise nõuded — Tagaseljaotsus — Mõiste „vaidlustamata nõue“ — Ühe poole selline käitumine menetluses, mida võib pidada „nõude vaidlustamata jätmiseks“

Kohtuasjas C-511/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Tribunale di Bologna (Bologna kohus, Itaalia) 6. novembri 2014. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 14. novembri 2014, menetluses

Pebros Servizi Srl

versus

Aston Martin Lagonda Ltd

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen, kohtunikud D. Šváby, J. Malenovský, M. Safjan (ettekandja) ja M. Vilaras,

kohtujurist: Y. Bot,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— Pebros Servizi Srl, esindaja *avvocato* N. Maione,

— Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* M. Salvatorelli,

— Saksamaa valitsus, esindajad: T. Henze ja J. Kemper,

— Euroopa Komisjon, esindajad: F. Moro ja M. Wilderspin,

olles 14. jaanuari 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab küsimust, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 805/2004, millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta (EÜT 2004, L 143, lk 15; ELT eriväljaanne 19/07, lk 38), artikli 3 lõiget 1.

2 Taotlus on esitatud Itaalias asuva äriühingu Pebros Servizi Srl algatatud kohtumenetluse raames, milles viimane nõuab Ühendkuningriigis asuva äriühingu Aston Martin Lagonda Ltd (edaspidi „Aston Martin“) suhtes tehtud ja jõustunud tagaseljaotsuse kinnitamist Euroopa täitekorraldusena määruse nr 805/2004 tähenduses.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

3 Määruse nr 805/2004 põhjendused 5, 6, 10, 12, 17 ja 20 on järgmised:

„(5) Mõiste „vaidlustamata nõuded“ peaks hõlmama kõiki olukordi, milles võlausaldaja, võttes arvesse võlgnikupoolsete tõendatud nõudmiste puudumise, mis puudutab rahalise nõude iseloomu või ulatust, on saavutanud kõnealuse võlgniku suhtes kas kohtuotsuse või täitmisele pööratava dokumendi, mis vajab võlgniku selgelt väljendatud nõusolekut, olgu tegu kohtuliku kokkuleppe või ametliku juriidilise dokumendiga.

(6) Võlgniku vastuväidete puudumist, nagu on ette nähtud artikli 3 lõike 1 punktis b, võidakse käsitleda kui kohtulikule arutamisele ilmumata jätmist või kohtu pakkumise täitmata jätmist teatada kirjalikult oma kavatsusest kohtuasja kaitsta.

[...]

(10) Kui liikmesriigi kohus on langetanud otsuse vaidlustamata nõude kohta, kusjuures võlgnik menetluses ei osalenud, on mis tahes läbivaatamise tühistamine liikmesriigis, kus otsus on täitmisele pööratud, seotud ning sõltuv kaitse õiguste jälgimise piisava garantiiga.

[...]

(12) Kohtuotsuseni viiva menetluse puhuks tuleks sätestada miinimumstandardid, kindlustamaks, et võlgnikku teavitatakse tema vastu suunatud kohtutegevusest, võlgniku menetluses aktiivse osalemise tingimustest nõude vaidlustamisel ning võlgniku mitteilmumise tagajärgedest õigel ajal ja viisil, mis lubaks võlgnikul korraldada oma kaitset.

[...]

(17) Kohtud, mis on pädevad kontrollimaks täielikku vastavust menetluste miinimumstandarditega, annavad nõuetele vastavuse korral välja Euroopa täitekorralduse standardiseeritud tõendi, millega muudetakse kontrollimine ning selle tulemus läbipaistvaks.

[...]

(20) Euroopa täitekorralduse kinnitamise rakendamine on võlgnikule vabatahtlik vaidlustamata nõuete korral, kes võib selle asemel valida tunnustamise ja täitmisele pööramise süsteemi, mida on kirjeldatud [nõukogu 22. detsembri 2000. aasta] määruses (EÜ) nr 44/2001 kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42) või ühenduse mõnes muus juriidilises dokumendis.“

4 Määruse nr 805/2004 artikkel 1 „Sisu“ näeb ette:

„Käesoleva määruse eesmärgiks on luua Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuetele, mis lubaks, kehtestades selleks miinimumstandardid, kohtuotsuste ning ametlike juriidiliste dokumentide vaba ringlust kõikides liikmesriikides, ilma mis tahes vahemenetlusteta, mida oleks liikmesriigis vaja kehtestada enne kohtuotsuse tunnustamist ja täitmisele pööramist.“

5 Selle määruse artikli 3 „Euroopa täitekorraldusena kinnitatavad täitedokumendid“ lõige 1 sätestab:

„Käesolevat määrust kohaldatakse vaidlustamata nõudeid käsitlevate kohtuotsuste ning ametlike juriidiliste dokumentide suhtes.

Nõue on vaidlustamata kui:

a) võlgnik on sõnaselgelt väljendanud oma nõusolekut omaksvõtuga või otsusega, mis on kohtu poolt heaks kiidetud või koostatud kohtumenetluste käigus või

b) võlgnik ei ole kunagi päritoluliikmesriigi seaduse oluliste menetlustingimustega kooskõlas olevat vastuväidet esitanud või

c) võlgnik ei ole ilmunud või esindanud vastavat nõuet puudutaval kohtumenetlusel pärast esialgse vastuväite esitamist kohtumenetluse käigus, eeldusel, et nimetatud käitumine võrdub nõude või võlgniku esitatud väidetavate faktide möönmisega vastavalt päritoluriigi seadustele või

d) võlgnik on oma nõusolekut sõnaselgelt ametlikus juriidilises dokumendis väljendanud.“

6 Sama määruse artikli 6 „Euroopa täitekorraldusena kinnitamise nõuded“ lõige 1 sätestab:

„Liikmesriigis esitatud vaidlustamata nõude otsus kinnitatakse päritoluriigi kohtus vastava avalduse põhjal igal ajal Euroopa täitekorraldusena, kui:

a) otsus on päritoluriigis täitmisele pööratav ja

b) otsus ei ole vastuolus määruse (EÜ) nr 44/2001 teise peatüki 3. ja 6. jaos sätestatud kohtualluvuse reeglitega ja

c) päritoluliikmesriigi kohtumenetlused vastavad III peatükis sätestatud nõudmistele, kui on esitatud vaidlustamata nõue vastavalt artikli 3 lõike 1 punktides b või c sätestatud tähendusele ja [...]“

7 Määruse nr 805/2004 artikli 9 „Euroopa täitekorralduse tõendi väljaandmine“ lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Euroopa täitekorraldus antakse välja I lisas esitatud tüüpvormi kohaselt.“

8 Määruse nr 805/2004 III peatükis sisalduvad artiklid 12–19 sätestavad miinimumstandardid vaidlustamata nõuete menetluste korral. Need õigusnormid, mille eesmärk on kaitsta võlgniku kaitseõiguseid, ei käsitle mitte üksnes menetlust algatava dokumendi ja muude dokumentide

kättetoimetamise viise, vaid ka asjaomase dokumendi teavitavat sisu, kuna võlgnikku tuleb teavitada nii nõudest kui ka selle nõude vaidlustamise menetlusest. Määruse artikli 12 „Miinimumstandardite kohaldamisala“ lõikes 1 on sätestatud:

„Vaidlustamata nõuet artikli 3 lõike 1 punktides b või c määratletud tähenduses langetatud kohtuotsuse suhtes võib kinnitada Euroopa täitekorraldusena vaid juhul, kui päritoluliikmesriigi kohtumenetlused täidavad käesolevas peatükis sätestatud menetlusnõudeid.“

9 Määruse nr 805/2004 artikkel 27 „Seos määrusega (EÜ) nr 44/2001“ sätestab:

„Käesolev määrus ei mõjuta võimalust taotleda vaidlustamata nõudeid käsitlevate kohtuotsuse, kohtulahendite või ametlike juriidiliste dokumentide tunnustamist ning täitmisele pööramist kooskõlas määrusega (EÜ) nr 44/2001.“

Itaalia õigus

10 Itaalia õiguses reguleerib tagaseljamenetlust Codice di procedura civile (tsiviilkohtumenetluse seadustik) II raamatu I jaotise VI peatükk. VI peatükk koosneb artiklitest 290–294.

11 Tsiviilkohtumenetluse seadustiku artikli 291 „Kostja puudumine“ esimene lõik sätestab:

„Kui kostja jätab kohtusse ilmumata ja eeluurimiskohtunik tuvastab vea, mille tõttu on kohtukutse kättetoimetamine tühine, määrab ta hagejale tähtaja hagi uuendamiseks. Hagi uuendamine välistab aegumise.“

12 Kõnealuse seadustiku artikkel 293 „Vastamata jätnud poole ilmumine“ sätestab:

„Pool, kelle suhtes tuvastatakse kohtule vastamata jätmine, võib ilmuda menetluse igal hetkel kuni nõudeid täpsustava kohtuistungini.

Ilmumine võib seisneda vastuse, volikirja ja dokumentide esitamises kohtukantseleisse või ilmumises kohtusse.

Vastamata jätnud pool, kes ilmub, võib igal juhul esimesel kohtuistungil või tähtaja jooksul, mille eeluurimiskohtunik on talle määranud, vaidlustada tema vastu esitatud kirjalikud tõendid.“

13 Sama seadustiku artikkel 294 „Tähtaja ennistamine“ sätestab:

„Vastamata jätnud pool, kes ilmub, võib taotleda eeluurimiskohtunikult luba teha toiminguid, mille tegemise tähtaeg oleks muidu aegunud, juhul kui ta tõendab, et kohtukutse kättetoimetamise tühisuse tõttu ei saanud ta olla kohtuasjast teadlik või et ta ei saanud ilmuda temast sõltumatul põhjusel.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

14 Eelotsusetaotlusest ilmneb, et Pebros Servizi kaebas Tribunale di Bolognasse (Bologna kohus, Itaalia) mitu äriühingut, kelle seas on ka Aston Martin.

15 Menetlus Pebros Servizi ja Aston Martini vahel toimus selles kohtus ilma viimase osavõtuta, olgugi et eelotsusetaotluse kohaselt oli kohtukutse talle nõuetekohaselt kätte toimetatud ja et tal oli võimalus selles menetluses osaleda.

16 Tribunale di Bologna (Bologna kohus) 24. jaanuari 2014. aasta otsusega, mis lõpetas kõnealuse menetluse, mõisteti Aston Martinilt Pebros Servizi kasuks välja 18 000 euro suurune summa, millele lisandub otsuse avaldamisest kuni summa maksmiseni arvestatav seadusjärgne intress, samuti kohtukulud, st 835,00 eurot otseseid kohtukulusid ja 9 500,00 eurot õigusabikulusid, millele lisandub käibemaks ja siseriiklikus õiguses ette nähtud sotsiaalkindlustusmaksud.

17 Kuna selle kohtuotsuse peale kaebust ei esitatud, see jõustus.

18 Pebros Servizi esitas 14. oktoobril 2014 Tribunale di Bolognale (Bologna kohus) taotluse kinnitada kõnealune kohtuotsus Euroopa täitekorraldusena määruse nr 805/2004 tähenduses, selleks et algatada oma nõude kättesaamist võimaldav täitemenetlus.

19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus kahtleb, kas määrus nr 805/2004 on põhikohtuasjas kohaldatav, kuna Itaalia õigussüsteemis ei tähenda menetluses mitteosalemine seda, et kostja nõustub tema vastu esitatud nõudega. Seega esitab ta küsimuse, kas tagaseljaotsust saab samastada vaidlustamata nõude suhtes tehtud otsusega.

20 Sellega seoses märgib see kohus, et „vaidlustamata jätmist“ võib tõlgendada kahte moodi. Esimene tõlgendus, mille kõnealune kohus välja pakub ja mis tugineb siseriiklikule õigusele, välistab määruse nr 805/2004 kohaldamise, kuna tagaseljamenetlus Itaalia õigussüsteemis ei võrdu nõude vaidlustamata jätmisega. Teise tõlgenduse kohaselt tuleks aga mõistet „vaidlustamata jätmine“ määratleda liidu õiguses autonoomselt ja see hõlmaks ka menetluses mitteosalemist.

21 Neil asjaoludel otsustas Tribunale di Bologna (Bologna kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas tagaseljaotsuse puhul (ühe poole puudumisel), kus ilmumata jäänud/puuduv pool on kohtuasja kaotanud, ilma et ta oleks siiski sõnaselgelt väljendanud, et on nõuet tunnustanud,

tuleb selle otsustamisel, kas selline tegevus menetluses on määruse nr 805/2004 tähenduses vaidlustamata jätmine, lähtuda siseriiklikust õigusest, mille kohaselt ei pruugita nõuet lugeda vaidlustamata nõudeks,

või

annab tagaselja/poole puudumisel tehtud otsus nõudele liidu õiguse alusel juba olemuslikult vaidlustamata nõude staatuse, millest tulenevalt kohaldatakse määrust nr 805/2004 siseriikliku kohtu hinnangust sõltumata?“

Eelotsusetaotluse ja eelotsuse küsimuse vastuvõetavuse analüüs

22 Itaalia valitsus vaidlustab nii eelotsusetaotluse kui ka eelotsuse küsimuse vastuvõetavuse.

Eelotsusetaotluse vastuvõetavus

23 Itaalia valitsuse hinnangul ei saa põhikohtuasja raames Tribunale di Bolognat (Bologna kohus) pidada „kohtuks“ ELTL artikli 267 tähenduses, kuna läbiviidav menetlus, milles see kohus peab lahendama taotluse kinnitada kohtuotsus Euroopa täitekorraldusena, ei vasta kriteeriumidele, mis võimaldaks kvalifitseerida selle menetluse õigusemõistmist teostavaks menetluseks, kuna seda menetlust tuleb pigem samastada puhtalt haldusmenetlusega või hagita menetlusega.

24 Selles osas tuleb meenutada, et kuigi väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ELTL artikkel 267 ei seo Euroopa Kohtu poole pöördumise õigust sellega, kas siseriiklikus kohtus pooleliolev menetlus, mille raames eelotsuse küsimus esitatakse, on võistlev menetlus, võivad siseriiklikud kohtud Euroopa Kohtusse pöörduda vaid juhul, kui tegemist on poolelioleva vaidlusega ja kui see kohus peab vastava menetluse raames tegema kohtuotsuse jõudu omava lahendi (kohtuotsus, 25.6.2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, EU:C:2009:395, punktid 33 ja 34 ning seal viidatud kohtupraktika).

25 Nimelt on olukord just selline menetluse puhul, mille tulemusena kinnitatakse kohtuotsus Euroopa täitekorraldusena. Sellega seoses on Euroopa Kohtul tulnud juba täpsustada, et see menetlus nõuab määruses nr 805/2004 sätestatud tingimuste kohtulikku kontrollimist, selleks et hinnata võlgniku kaitseõiguste järgimise tagamiseks ette nähtud miinimumnõuete täitmist (kohtuotsus, 17.12.2014, Imtech Marine Belgium, C-300/14, EU:C:2015:825, punktid 46 ja 47).

26 Seega kohustab see määrus organit, kes kinnitab kohtuotsuse Euroopa täitekorraldusena, kontrollima määruse nr 805/2004 I lisas sisalduvas tüüpvormis nimetatud asjaolusid. Mis puudutab selle kohtumenetluse nõuetepärasuse kontrollimist, mille lõpus võeti vastu otsus kinnitamise kohta, mille see kohus teeb kõnealuse kinnitamise staadiumis, siis nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 29 on märkinud, ei erine see õigusemõistmise laadi kontrollidest, mille ta peab teostama enne oma otsuste tegemist muudes menetlustes. Lisaks sellele kohustab selle määruse artikkel 6 asjaomast kohut peale varasema kohtumenetluse nõuetekohasuse ja kohtualluvuse reeglitele vastavuse kontrollimise kontrollima eelkõige seda, kas tehtud otsus on täitmisele pööratav ja mis laadi on nõue.

27 Lisaks sellele, kuigi kinnitamismenetlus toimub peale seda, kui kohtuvaidlus on lahendatud kohtuotsusega, mis selle menetluse lõpetab, ei ole see otsus, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 32 on märkinud, ilma kinnitamata siiski valmis vabalt Euroopa õigusruumis ringlema.

28 Sellega seoses tuleb meenutada, et kuigi mõistet „otsuse tegemine“ ELTL artikli 267 teise lõigu tähenduses, mis hõlmab kogu menetlust, mille tulemusel teeb eelotsusetaotluse esitanud kohus otsuse, tuleb tõlgendada laialt, et vältida seda, et paljusid menetlusküsimusi käsitatakse vastuvõetamatuna ja sellistena, mida Euroopa Kohus ei saa tõlgendada ja et Euroopa Kohtul oleks võimalik tõlgendada kõiki liidu õiguse menetlusnorme, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab oma otsuse tegemiseks kohaldama (vt selle kohta kohtuotsused, 17. veebruar 2011, Weryński, C-283/09, EU:C:2011:85, punktid 41 ja 42, ning 11. juuni 2015, Fahnenbrock jt., C-226/13, C-245/13, C-247/13 ja C-578/13, EU:C:2015:383, punkt 30).

29 Seega ilmneb, et kohtuotsuse Euroopa täitekorraldusena kinnitamise menetlus ei ole funktsionaalses mõttes varasemast kohtumenetlusest eraldiseisev menetlus, vaid selle lõppstaadium, mis on vajalik selleks, et tagada menetluse täielik tõhusus, võimaldades võlausaldajal asuda oma võlga välja nõudma.

30 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et kohtuotsuse kinnitamine Euroopa täitekorraldusena kujutab endast õigusemõistmise laadi toiming, mille tegemise raames võib siseriiklik kohus esitada Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse. Järelikult on eelotsusetaotlus vastuvõetav.

Eelotsuse küsimuse vastuvõetavus

31 Itaalia valitsus väidab, et eelotsuse küsimus on vastuvõetamatu, märkides et kuna põhikohtuasjas puudub kohustus määrust nr 805/2004 kohaldada, on kõnealune küsimus asjasse puutumatu. Nimelt võimaldab selle valitsuse sõnul Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusasjades (ELT 2012, L 351, lk 1) kohaldamine selles kohtuvaidluses vältida probleemi, mille tekitas vaidlustamata nõude määratlus sellisena nagu see asjaomases vaidluses tõusetub, kuna viimati nimetatud määrus ei sisalda viidet siseriiklikele menetlusnormidele.

32 Siinkohal piisab kui meenutada, et kuna Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt eeldatakse, et liidu õiguse tõlgendamist puudutavad küsimused on asjakohased, võib Euroopa Kohus liikmesriigi kohtu esitatud eelotsusetaotlusele vastamast keelduda vaid siis, kui on ilmne, et taotletav liidu õiguse tõlgendus ei ole mingil viisil seotud põhikohtuasja faktiliste asjaolude või esemega, kui probleem on hüpoteetiline või veel siis, kui Euroopa Kohtule ei ole teada vajalikke faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, et anda tarvilik vastus talle esitatud küsimustele vt eelkõige kohtuotsus, 11.6.2015, Fahnenbrock jt, C-226/13, C-245/13, C-247/13 ja C-578/13, EU:C:2015:383, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Käesolevas asjas taotles Pebros Servizi määruse nr 805/2004 alusel kohtuotsuse kinnitamist Euroopa täitekorraldusena. Seega peab kohus, kellele see taotlus esitati, kontrollima, kas nimetatud määruses sätestatud tingimused on täidetud. Sõltumata asjaolust, et määrus nr 1215/2012 ei ole *ratione temporis* kohaldatav põhikohtuasjas, mille asjaolud leidsid aset enne selle määruse kohaldatavaks muutumist, ei oma esitatud küsimuse asjakohasuse suhtes tähtsust see, et sellise taotluse rahuldamata jätmisel saaks Pebros Servizi Itaalia valitsuse sõnul algatada viimati nimetatud määruses ette nähtud täitmismenetluse või kasutada seda menetlust otse.

34 Sellest järeldub, et esitatud eelotsuse küsimus on vastuvõetav.

Sisulised küsimused

35 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib oma küsimusega sisuliselt teada, kas tingimused, mille kohaselt loetakse tagaseljaotsuse puhul nõue „vaidlustamata“ jäetuks määruse nr 805/2004 artikli 3 lõike 1 teise lõigu tähenduses, tuleb kindlaks määrata eraldi seadusega või autonoomselt üksnes selle määruse alusel.

36 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleneb nii liidu õiguse ühetaolise kohaldamise kui ka võrdsuse põhimõttega seonduvatest nõuetest, et sellise liidu õigusnormi mõisteid, mis ei viita sõnaselgelt liikmesriikide õigusele õigusnormi tähenduse ning ulatuse kindlaksmääramiseks, tuleb tavaliselt kogu liidus tõlgendada autonoomselt ja ühetaoliselt ning selline tõlgendus tuleb leida arvestades sätte konteksti ja asjaomase õigusakti eesmärki (kohtuotsus, 5.12.2013, Vapenik, C-508/12, EU:C:2013:790, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Sellega seoses tuleb tõdeda, et määrus nr 805/2004 ei määratle mõistet „vaidlustamata nõue“ viitega liikmesriikide seadustele. Vastupidi, selle määruse artikli 3 sõnastusest selle põhjendust 5 arvestades nähtub, et kõnealune mõiste on autonoomne liidu õiguse mõiste. Määruse artikli 3 lõike 1 teise lõigu punktides b ja c sisalduv viide liikmesriikide seadustele ei puuduta selle mõiste sisulisi osi, vaid käsitleb selle kohaldamise spetsiifilisi elemente.

38 Sama määruse põhjenduses 5 on öeldud, et mõiste „vaidlustamata nõuded“ peaks hõlmama kõiki olukordi, milles võlausaldaja, võttes arvesse võlgnikupoolsete tõendatud nõudmiste puudumise, mis puudutab rahalise nõude iseloomu või ulatust, on saavutanud kõnealuse võlgniku suhtes kohtuotsuse.

39 Nagu nähtub eelotsusetaotlusest, jäi Aston Martin võlgnikuna, keda oli nõuetekohaselt teavitatud ja kel oli võimalus kohtumenetluses osaleda, kogu selle menetluse jooksul tegevusetuks, osalemata kohtumenetluses mitte ühelgi ajahetkel. Seetõttu tehti tema suhtes tagaseljaotsus. Järelikult kuulub selle äriühingu olukord määruse nr 805/2004 artikli 3 lõike 1 teise lõigu punkti b kohaldamisalasse, vastavalt millele on nõue vaidlustamata, kui „võlgnik ei ole kunagi päritoluliikmesriigi seaduse oluliste menetlustingimustega kooskõlas olevat vastuväidet [kohtumenetluses] esitanud“. [täpsustatud tõlge]

40 Määruse nr 805/2004 põhjendus 6 täpsustab sellega seoses, et võlgniku vastuväidete puudumist, nagu on ette nähtud määruse artikli 3 lõike 1 punktis b, võidakse käsitada kui kohtulikule arutamisele ilmumata jätmist või kohtu palve täitmata jätmist teatada kirjalikult oma kavatsusest ennast kohtuasjas kaitsta.

41 Seega võib nõude lugeda „vaidlustamata“ jäetuks määruse nr 805/2004 artikli 3 lõike 1 teise lõigu punkti b tähenduses, kui võlgnik ei tee midagi, et sellele nõudele vastu vaielda, jättes täitmata kohtu palve teatada kirjalikult oma kavatsusest ennast kohtuasjas kaitsta või ilmumata kohtuistungile.

42 Järelikult tuleb tõdeda, et asjaolu, et Itaalia õiguse kohaselt ei võrdu tagaseljaotsuse tegemine vaidlustamata nõude rahuldamisega, ei oma eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusele vastamisel tähtsust. Määruse nr 805/2004 artikli 3 lõike 1 teise lõigu punktis b sätestatud otsene viide liikmesriigi menetlusnormidele ei puuduta võlgniku menetlusest puudumise õiguslikke tagajärgi, kuna neid tuleb selle määruse alusel kvalifitseerida autonoomselt, vaid see puudutab üksnes menetluslikke viise, vastavalt millele saab võlgnik nõudele tõhusalt vastu vaielda.

43 Nimelt tuleb märkida, et määrus nr 805/2004 kehtestab üksnes menetluse miinimumstandardid, mis on vajalikud tagamaks puudunud võlgniku kaitseõiguseid, kuid samas ei reguleeri see nõude vaidlustamise kõiki aspekte, nagu näiteks vaidlustamise vorm, vaidlustamismenetlusega seotud organid või kohaldatavad tähtajad. Seega peab igas liikmesriigis võlgnik vaidlustamisel lähtuma kehtivatest tsiviilkohtumenetluse normidest.

44 Lisaks sellele, mis puudutab menetluse miinimumstandardeid, mis on sätestatud selle määruse III peatükis ja millele on viidatud käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis, on nende standardite, mille järgimine on määruse artikli 6 lõike 1 punkti c kohaselt vajalik selleks, et liikmesriigis tehtud otsust vaidlustamata nõude kohta saaks kinnitada Euroopa täitekorraldusena, eesmärk tagada vastavalt sama määruse põhjendusele 12, et võlgnikku teavitatakse õigel ajal ja viisil, mis lubaks tal korraldada oma kaitset, esiteks tema vastu suunatud kohtutegevusest ja tema menetluses aktiivse osalemise tingimustest nõude vaidlustamisel ning teiseks tema mitteilmumise tagajärgedest. Kui konkreetsel juhul tehakse tagaseljaotsus määruse nr 805/2004 artikli 3 lõike 1 teise lõigu punkti b tähenduses, siis on kõnealuste menetluse miinimumstandardite eesmärk kindlustada kaitseõiguste järgimise piisavate tagatiste olemasolu.

45 Kõiki eelnevaid kaalutlusi arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et tingimused, mille kohaselt loetakse tagaseljaotsuse puhul nõue „vaidlustamata“ jäetuks määruse nr 805/2004 artikli 3 lõike 1 teise lõigu punkti b tähenduses, tuleb kindlaks määrata autonoomselt üksnes selle määruse alusel.

Kohtukulud

46 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Tingimused, mille kohaselt loetakse tagaseljaotsuse puhul nõue „vaidlustamata“ jäetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 805/2004, millega luuakse Euroopa täitekorraldus vaidlustamata nõuete kohta, artikli 3 lõike 1 teise lõigu punkti b tähenduses, tuleb kindlaks määrata autonoomselt üksnes selle määruse alusel.

Allkirjad